

SAM PEETERS CONTEKST

‘Dit is mijn eerste kantoor. We zitten hier amper een maand. Nog niet alles heeft z'n plek gevonden en er ontbreken nog wat kunstwerken aan de muur. Maar voor het eerst heb ik mijn eigen plek. De voorbije jaren deelde ik een groot kantoor met een aantal vrienden. We hadden allemaal verschillende jobs, maar de dynamiek was motiverend. Stilaan voelde ik dat ik moest uitbreken. Aan mijn broer, mijn

rechterhand in de zaak, vertelde ik wat ik voor ogen had: een gelijkvloers met een etalage. Geen typische grote doos, maar een aaneenschakeling van ruimtes. Hij moest eens lachen om mijn ambitieuze plan. Toen hij begon te zoeken, vertelde hij de makelaar met een grijs wat ik zocht. Bleek dat die man effectief zo'n pand te koop had staan. Mijn kantoor ligt midden in het Antwerpse Schipperskwartier. Ik geloof in de buurt: hier is nog ruimte voor groei, en bovendien heerst er een aanstekelijke synergie.’

‘Een eigen kantoor inrichten bleek wel een grotere uitdaging dan verwacht. Proberen en afwegen. Ik heb een heel weekend lang bureaus zitten verslepen om de meest logi-

sche invulling te vinden. Ik wilde een open ruimte vermijden. Ik vind het aangenaam om een wandeling door je kantoorruimte te creëren. De werkruimte, keuken en vergaderplek vloeien in elkaar over, en toch heb je hoekjes waar je je kunt terugtrekken. Dat is belangrijk, want een architect hangt altijd aan de lijn.’

‘Mijn kantoor is een soort *testing ground*: dingen die ik al lang eens wilde probe-

ren, bracht ik hier samen. Zo liet ik het werkblad van een bureau uit drie soorten hout maken. Een van de eerste klanten die langsliepen, knikte meteen overtuigd: moet ik hebben. Een idee uitgewerkt zien, maakt het voor veel klanten toegankelijker. Ook met kurk wou ik al lang iets doen. Onze bureaus zijn ingekapseld in kurken kubussen. We werken bijna op straat door het etalageraam, maar ook in het kantoor kan het druk zijn. Ik vind het belangrijk dat we ons in een soort cocon konden terugtrekken.’

www.contekst.be

EINDE